

போர்வாட்களைத் தயாரித்தவர்

இலக்குவனார் அவர்கள் தமிழ் இனத்துக்குத் தேவையான சுயமரியாதையை எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

அந்தச் சுயமரியாதைத் தன்மை அவர் மறைகிற வரைக்கும் அவரோடு இருந்தது.

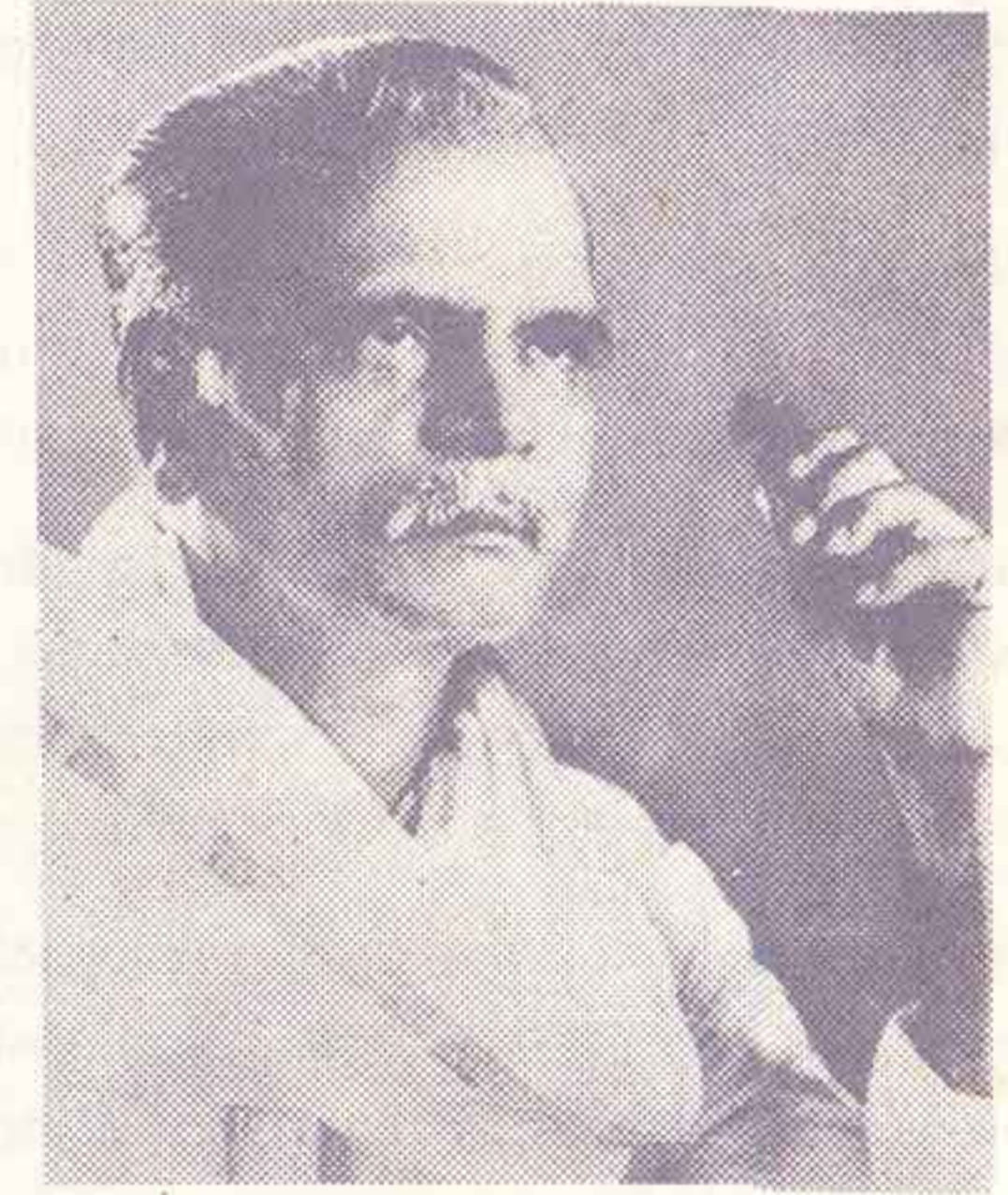
இலக்குவனார் அவர்கள் இந்தியை எதிர்த்துச் சிறை சென்றார்கள். தமிழ் வீறுகொண்டு வாழ வேண்டும் - பெருமையுடன் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபட்டார்கள்.

அவர் தயாரித்தவர்களெல்லாம் மாணவர்கள் என்று சொல்வதைவிட, அழுத்தம் திருத்தமான போர்வாட்களைத்தான் அவர் தயாரித்தார் என்று சொன்னால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

அவர் யாருக்கும் தலை வணங்காமலே வாழ்ந்தார். அவர் கனகவிசயனை எதிர்த்து வெற்றி கண்ட சேரன் செங்குட்டுவனைப் போல் இருந்தார்.

- முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்

வாழ்வும் வரைவும்

செந்தமிழ்மாமணி
முனைவர் சி. இலக்குவனார்

A SCHOLAR OF RARE EMINENCE

— Perarignar ANNA

STUPENDOUS is the word that arises spontaneously as one goes through this work—an achievement worthy of the erudite scholar, Dr. Ilakkuvanar.

This is no mere translation of Tholkappiyam - the greatest, grandest and the most ancient Tamil work - Doctor Ilakkuvanar has given us a faithful portrayal of Tamilakam itself.

Tholkappiyam is the bed-rock on which a grand edifice of literature stands - a literature about which, we Tamilians have got every right to be elated.

To translate such a work of fundamentals as Tholkappiyam, one needs a critical mind of high calibre, and Doctor Ilakkuvanar has demonstrated this aspect in abundance.

Doctor Ilakkuvanar, is well-known already as a scholar of rare eminence, bold and unbiassed. Behind this work that Doctor Ilakkuvanar has given us, is enshrined years of intense study, critical analysis and comparative thought.

Doctor Ilakkuvanar has done yeoman service by rendering Tholkappiyam in the English language and the English knowing world will now be in a position to realise and appreciate the genius of ancient Tamilnad.

வாழ்வு வரைவு

(கட்டுரைத் தொகுப்புகள்)

செந்தமிழ்மாமணி

முனைவர் சி. இலக்குவனார்

இலக்குவனார் இலக்கிய இணையம்

முத்தமிழ்ப் போர்வாள் முதுபெரும் புலவர் முனைவர் சி. இலக்குவனார்

குன்றக்குடி பெரியபெருமாள்

பயில்கின்ற போதே, தமிழன் செழுமைக்கும், தமிழின் தூய்மைக்கும் பாடுபடுவதும், பணியாற்றுவதும் தமது உயிர்க் கடமைகள் என உறுதி புண்டவர் முனைவர் சி. இலக்குவனார். தெளிந்த நல்லறிவுடன், தீந்தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றும் மனத்திட்பத்தை அப்பெருமகனாருக்கு ஊட்டியதும், உருவாக்கியதும் திருவையாறு அரசர் கல்லூரியாகும்.

அரசர் கல்லூரியில் புலவர் தேர்வுக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதே இலக்கணப் பயிற்சியிலும், மொழி யியல் ஆராய்ச்சியிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு முனைந்து செயலாற்றிய இலக்குவனார், மாணவர்களின் பார்வையில் 'புரட்சிப் பூ'வாகவும், ஆசிரியர்களின் பார்வையில் 'புரட்சி ஞாயிறு' ஆகவும் திகழ்ந்தார்! மாணவர்களில் சிலருக்குப் 'பூமணம்' நெடியாகப் போனதும், ஆசிரியர்களில் சிலருக்கு 'ஞாயிற்றின் ஒளி' கண்ணை உறுத்தியதும் உண்மைதான்! எனினும் கல்லூரியில் உருவாக்கம் கொண்டிருந்த 'திருவள்ளுவர் மாணவர் கழகம்' என்ற அமைப்புக்குப் போட்டியிட்டபோது, இலக்குவனாரே வென்றார். 'தமிழ் வென்றது!' எனக் கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர் அனைவரும் (1) அப்பெருமகனாருக்கு வாழ்த்து வழங்கினார்! ஆசிரியர்கள் அனைவரும் (2) மகிழ்ச்சியடைவதாகக் காட்டிக் கொண்டனர்!

திருவையாறு அரசர் கல்லூரி, தொடக்கத்தில் வடமொழிக் கல்லூரியாக (Sanskrit College) இருந்ததால், கல்லூரி நூல் நிலையத்தில் வடமொழி பற்றிய நூல்களும், மொழி ஆராய்ச்சி பற்றிய ஆங்கில நூல்களுமே மிகுதியாக இருந்தன. இலக்குவனார், ஆங்கில நூல்களைப் படித்து மொழி ஆராய்ச்சி

பற்றிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதில் பேரார்வம் காட்டினார். பேரறிஞர் கால்டுவெல் எழுதிய 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூல்' இலக்குவனாரின் உள்ளத்துள் தமிழ்மொழி பற்றிய பேருண்மைகளையும், பெருஞ் சிறப்புகளையும் நிறைத்தபோது, 'அட்டா! எத்தகைய பெருமை கொண்டது தமிழ் மொழி!' என நினைந்து, நெகிழ்ந்து அந்த இளைய பருவத்திலேயே பெருமிதம் கொண்டார் அப்பெருமகனார். அப்போதே இதழ்களில் தமிழ்மொழியின் தொன்மை பற்றியும், தூய்மை பற்றியும், வளமை குறித்தும், இனிமை குறித்தும் எழுதத் தொடங்கிவிட்டார் இலக்குவனார். மாணவ நிலையில் பெற்ற அறிவூட்டத்தைக் கொண்டே, தொல்காப்பியத்தின் காலம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதென 'இந்துநேசன்' இதழில் இலக்குவனார் எழுதிய அரிய கட்டுரை உரிய தாக்கத்தை ஆராய்ச்சி உலகுக்களித்தது! உண்மையாகவே கல்லூரி ஆசிரியர்கள் உவந்து போற்றினார்! வியந்து பாராட்டினார்!

கல்லூரி வகுப்புகளில் ஆசிரியர்கள் தமிழன் தொன்மை பற்றியும், தூய்மை பற்றியும் தவறான கருத்துகளைச் சொல்வார்களானால், இலக்குவனார் உடனே எழுந்துவிடுவார்! 'ஏது காரணம்?' என வினவுவார். 'எதன் அடிப்படையில் கூறுகிறீர்கள்?' எனக்கேட்பார். தவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளா தவரை, ஆசிரியராயிற்றே என விட்டுவிடமாட்டார்! மறுப்பதோடு நின்றுவிடாது, கேட்பதோடு விட்டுவிடாது, தமது மறுப்புக்குரிய அடிப்படையான கருத்துகளையும் விளக்கத் துணிந்துவிடுவார். வகுப்பு ஓர் ஆய்வுக் களமாக உருவாக்கம் பெற்றுவிடும்.

இளமையில் பற்றிக் கொண்ட தமிழுணர்வு, வாழ்வு முற்றும் இமைப்பொழுதும் இலக்குவனாரை விட்டு நீங்கியதில்லை. ஐம்பது வயதைக் கடந்த பின்னரும், தமிழ்த் துறையில் மெய் யுணர் அறிஞர் (Doctor of Philosophy) எனும் 'முனைவர்' பட்டம் (Ph.d.) பெறுவதில் முனைந்து வெற்றி பெற்றார். தமிழ்ப் பற்றின் காரணமாகவும், தமிழ்ப் பணிகளின் காரணமாகவும் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளால் தாக்குண்டு, தாக்குண்டு முனைவர் பட்டம் பெறும் முயற்சி தடைப்பட்டுத் தடைப்பட்டு நின்று போனது. எனினும், இலக்குவனாரின் முயற்சி, முதுமையில்

தான் வெற்றி வாய்ப்பைப் பெற்றது. முனைவர் பட்டம் பெற்றபோது இலக்குவனார் பெற்ற பாராட்டைப் போல எவரும் பெற்றதில்லை. ஏனெனில், ஏனையோ ரெல்லாம் பட்டம் பெற்ற பின்னரே தமிழகத்திற்கு அறிமுகம் ஆயினர். அப்பெருமகனாரோ, தமிழகத்தின் தலை சிறந்த தமிழறிஞராய்ப் புகழடைந்த பின்னரே, முனைவர் பட்டம் பெற்றார்!

தொல்காப்பியம் முழுவதையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, ஓர் அரிய ஆராய்ச்சி முன்னுரையும் விரிவாக எழுதி அளித்தே, இலக்குவனார் 'முனைவர்' பட்டம் பெற்றார். மேனாட்டவரும் போற்றத்தக்க ஆங்கிலத்தில் தொல் காப்பியத்தை மொழி பெயர்த்த செயற்கரிய செயல், அப்பெருந்தகைக்குப் பெரும் புகழை ஈட்டித் தந்தது.

தமிழின் தூய்மையைப் பேண வேண்டுமெனும் பேரார்வத்தால், அப்பேரறிஞர் 1962ஆம் ஆண்டு மதுரையில் 'தமிழ்க் காப்புக் கழகம்' என்னும் ஓர் அமைப்பை உருவாக்கம் செய்தார். தனித்தமிழ்ப் பாதுகாப்பு, இன்றியமையாத காலத்தின் கட்டாயம் எனக் கருதிய அப்பெருமகனார், கழகத்தின் சார்பில் மொழி விழாக்களை முனைந்து நடத்தினார்; புலவர் விழாக்களைப் புகழோங்க நடத்தினார். அவ்வப்பொழுது துண்டறிக்கைகளும், அனைவரும் கண்டுணர்ச்சி கவரொட்டிகளும் வெளியிடப் பெற்றன. ஊர்வலங்களும், பேரணிகளும், பொதுக்கூட்டங்களும் நடத்தப் பெற்றன. தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பெருநகரங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத்தின் கிளை அமைப்புகளைப் பேரறிஞர் சி. இலக்குவனார் தோற்றம் பெற வைத்தார். இக்கழகமே 1965ஆம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் பாசறை ஆயிற்று. இலக்குவனார் இந்தி எதிர்ப்பு வீரர்களின் தளபதி ஆனார்.

பேரறிஞர் நடத்திய 'குறள் நெறி' இதழ் அப்பெருமகனாரின் பெரு முழக்கத்தைப் பறைசாற்றும் போர் முரசாகத் திகழ்ந்தது. அந்நாள் ஆட்சியாளர் அஞ்சும் அளவிற்குத் தமிழ் காக்கும் போராட்டத்தைக் கிளர்ந்தெழச் செய்தார் இலக்குவனார்! பேரறிஞர்களும், அப்பெருமகனாருக்குத் துணையாக நின்ற பெருமக்களும் அரசினரின் தொல்லைக்கு உள்ளாயினர்.

இலக்குவனார் மீது பதினான்கு குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப் பெற்றன. எச்சமயத்திலும் பேரறிஞர் இலக்குவனார் சிறைப்படுத்தப்படலாம் என்னும் நிலை உருவாயிற்று. எனினும் தமிழுணர்வு கொண்ட முப்பத்தாறு வழக்கறிஞர்கள் அப்பெருமகனாருக்காக வழக்காட முன் வந்தனர்.

கல்வித்துறை, ஆட்சித் துறை, நீதித்துறை ஆகிய அரசின் அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழ் உரிமையை நிலைநாட்டும் நோக்கத்துடன், 'தமிழ் உரிமைப் பெருநடைத் திட்டம்' ஒன்றை உருவாக்கினார். அப்புலவர் பெருமான், கோடை விடுமுறையில் மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு நடந்தே சென்று, வழியில் உள்ள ஊர்களிலெல்லாம் உரிமை முழக்கமும், உரை விளக்கமும் செய்வதைத் திட்டமாகக் கொண்ட 'பெருநடை' தொடங்குதற்கு இரு நாள் முன்னதாக, இலக்குவனாரைப் பாதுகாப்புக் கைதியாக்கி, வேலூர்ச் சிறைக் கோட்டத்தில் அரசு அடைத்துவிட்டது! எவ்விதமான வழக்குப்பதிவும் இல்லாமலேயே மூன்றரைத் திங்கள் அப்பெருமகனார், தமிழின் உரிமைக்காகச் சிறையில் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டிய அவலம் ஏற்பட்டது. சிறையிலிருந்து விடுபடுகிற நிலையில், இலக்குவனாரின் தமிழ்ப் பேராசிரியப் பணியைப் பறித்துக் கொள்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளையும் அரசாங்கம் செய்துவைத்தது.

இதழாசிரியராக வீற்றிருந்த இலக்குவனார் ஆற்றிய பணிகள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கவை. 'சங்க இலக்கியம்' - கிழமை இதழ், 'இலக்கியம்', திங்களிதழ், 'திராவிடக் கூட்டரசு' - திங்கள் இதழ், 'குறள் நெறி' - திங்களிதழ், நாளிதழ் முதலிய தமிழ் இதழ்களின் வழியே அப்பெருமகனார் தமிழுணர்வை ஊட்டியதோடு, தமிழின் இலக்கிய மாட்சிகளைத் தமிழர் அறிந்து பெருமிதம் கொள்ளவும் செய்தார். ஆங்கிலம் அறிந்தோர், ஆங்கில மொழியாளர் தமிழின், தமிழரின் தொன்மையை, பண்பாட்டுச் சிறப்பை, அகப்பொருள் ஒழுக்கங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும், அறியச் செய்வதற்கு மென்றே இலக்குவனார் ஆங்கில இதழ்கள் இரண்டை வெளிப்படுத்தினார்.

திருக்குறளை எவரும் படித்தறியுமாறு எளிய பொழிப்புரை எழுதி வெளியிட்ட அப்பெருந்தகை, 'தொல்காப்பிய

விளக்கம்', 'வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல்', 'வள்ளுவர் கண்ட இல்லறம்', 'இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல்', 'கர்ம வீரர் காமராசர்', 'அண்ணாவிற் குப் பாவியல் வாழ்த்து', 'எழிலரசி', 'மாணவர் ஆற்றுப்படை', 'துரத்தப்பட்டேன்', 'என் வாழ்க்கைப் போர்' - எனப் பல நூல்களை உருவாக்கித் தமிழன்னைக்கு அணிவித்தார். என்றென்றும் நின்று பயன் தருவதும், பொன்றாப் புகழ் படைத்ததுமான தொல்காப்பிய மொழி பெயர்ப்பு, அப்பெருமகனார் தமிழ்த் தாய்க்குச் சூட்டிய மணிமகுடம் என்றே கூறலாம்.

தமிழ் மொழியைத் தூய்மையுடையதாக, தொன்மை நலமெல்லாம் மிளிர்ந்த தமிழருக்கு நன்மையளிப்பதாக, அயல் வழக்கற்ற அணிகலம் பூண்டதாக, தனித்தன்மை கொண்ட தன்மானம் மிக்கதாகச் சிந்தனையாலும் செயலாலும் ஆற்றிய இலக்குவனாரின் அரிய தமிழ்ப் பணிகள், அப்பேரறிஞரின் வாழ்க்கையைப் போர்க்களம் ஆக்கின. என்றாலும், அப்பெருந்தகை தளர்ந்து விடவுமில்லை. சற்றும் அயர்ந்துவிடவுமில்லை. களம் அடுத்துக் களம் தோன்றிய போதும் ஒரு சிறிதும் கவலை கொண்டதுமில்லை! கொண்ட குறிக்கோளை உயிர்க் கடமையாகக் கொண்டு உயிர் பிரியும் வரை செயலாற்றினார்! உணர்வற்றுப் போகும் இறுதி மூச்சுவரை தமிழ் உணர்வைச் செழிக்கச் செய்தார்.

சோழ நாட்டில் திருமறைக் காட்டிற்கு மேற்கே பன்னிரு கல் தொலைவிலுள்ள வாய்மேடு அழகிய சிற்றூர். அங்கே வாழ்ந்த சிங்காரவேலுத் தேவர், இரத்தினம் அம்மாளுடன் வாழ்ந்த இல்லறப் பயனாய் மூன்றாவது புதல்வராக இலக்குவனார் 1910ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்.

'இலட்சுமணன்' என்பது இலக்குவனாருக்கு பிறந்த போது இட்ட பெயர். இராசாமடத்தில் இரண்டாம் படிவம் பயின்று கொண்டிருந்தபோது, அறிஞர் சாமி, சிதம்பரனார் இலட்சுமணன் என்னும் பெயரை 'இலக்குவன்' எனத் தமிழ்ப் பெயராக மாற்றினார். வாய்மேடு திண்ணைப் பள்ளியில் படித்து, இராசாமடம் நடுநிலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து பயின்று கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில், தமிழாசிரியர் சாமி சிதம்பரனாரின் பகுத்தறிவுக் கோட்பாடுகளும், சீர்திருத்தக் கொள்கைகளும், தனித்தமிழ்ப் பற்றும் இலக்குவனாரைத்

திண்மையுடன் பற்றிக் கொண்டன. உரத்தநாடு உயர்நிலைப் பள்ளியில் பின்னர் பயின்று, பள்ளி இறுதித் தேர்வில் சிறப்பாக மதிப் பெண்கள் பெற்றுப் பெருமையுடன் தேர்வு பெற்றார்.

உயர்நிலைப் பள்ளியில் இலக்குவனார் பயின்று கொண்டிருந்த போது, பெரியார் ஈ.வே.ரா. தலைமையில் சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றி, பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. அக்கொள்கைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட இலக்குவனார், பெரியாரோடு தொடர்பு கொள்வதில் பேரார்வம் கொண்டார். அந்த ஆர்வம் பெரியாரின் அன்பைப் பெற்றுத் தந்தது. சாமி. சிதம்பரனாரின் தொடர்பும், பெரியாரின் அன்பும் இலக்குவனாரை அந்த இளம் வயதிலேயே புதியதொரு வழித் தடத்தில் புத்துணர்ச்சியுடன் நடக்கத் தூண்டின.

தந்தையின் மரணமும், ஏழைமைச் சூழலும் பள்ளி இறுதித் தேர்வுக்கு மேல் கற்க இயலா நிலையை அப்பெருமகனாருக்கு ஏற்படுத்தியபோதிலும், 'பெருமை முயற்சி தரும்' என்பதில் பெரிதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த இலக்குவனார் பல்வேறு அல்லல்களைச் சமக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் குறுக்கிட்ட போதும், திருவையாறு அரசர் கல்லூரியில் சேர்ந்து, புலவர் பட்டம் பெற்றார். இக்கல்லூரியில் மாணவராக இருந்தபோதே, தமிழ் உலகில் ஒரு புரட்சியாளராக இலக்குவனார் மதிக்கப்பட்டார்! பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பி.ஓ.எல். (B.O.L.) பட்டம் பெற்றார். பி.ஓ.எல்., எம்.ஏ., தகுதியுடைய தெனப் பல்கலைக் கழகம் விதி செய்தபோது, எம்.ஏ., பட்டத்தைப் பெற்றார்.

திருவாரூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 1936ஆம் ஆண்டு தமிழாசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற இலக்குவனார், பின்னர் தஞ்சை மாவட்டக் கழகப் பள்ளியிலும், திருவையாறு அரசர் கல்லூரியிலும் திருநெல்வேலி, மதுரை திரவியம் தாயுமானவர் இந்துக் கல்லூரியிலும் பணியாற்றி 1952ஆம் ஆண்டு விருதுநகர் இந்து நாடார் கல்லூரியில் பணி ஏற்றார். பிறகு திருவெறும்பூர் முக்குலத்தோர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஓராண்டு முதல்வராகப் பணிபுரிந்து, அதன் பின்னர் ஈரோடு மகாசனக் கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் விரிவுரை

யாளராக இருந்து, நாகர்கோயில் இந்துக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக வீற்றிருந்தார். பின் ஆறு ஆண்டுகள் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார் இலக்குவனார்.

தமிழ்த் துறையில் பணியாற்றிய காலங்களில் பெரும் பான்மையும், அரசின் தொல்லைகளைத் தொடர்ந்து ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம் அப்பேரறிஞருக்கு நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தது! 1967ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா தமிழ்நாட்டின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற பின்னரே, அப்பெருமகனார் அரசுத் தொல்லைகளிலிருந்துவிடுபட்டார்.

பேராசிரியர், பேரறிஞர் இலக்குவனாரின் தமிழ்த் தொண்டைப் பாராட்டிப் போற்றிய அமைப்புகளும், மக்களும் அப்பெருந்தகைக்கு 'முத்தமிழ்க் காவலர்', 'செந்தமிழ் மாமணி', 'பயிற்சி மொழிக் காவலர்', 'தமிழர் தளபதி', 'இலக்கணச் செம்மல்' - என்னும் பல்வேறு பட்டங்களையும் விருதுகளையும் வழங்கிச் சிறப்பித்தனர்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலிய கீழை நாடுகளுக்கு, தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிபுரிய 1971ஆம் ஆண்டில் வெளிநாடு சென்று வந்தது. முதலாகவே, அப்பெரியாரின் உடல் சுணங்கத் தொடங்கிவிட்டது. 'தமிழ் தமிழ்' என உடல் நலம் குன்றிய காலத்தும் ஓயாது உழைத்துக் கொண்டேயிருந்தார் இலக்குவனார். பேராசிரியரைக் கண்ட பேரன்பு கொண்டார் அனைவரும் ஓய்வும், அமைதியும் பெறுமாறு வலியுறுத்தியும், தமிழின் மாட்சிக்கு உழைப்பதில் 'ஓய்வு' என்ற சொல்லுக்கே இடமில்லையெனக் கூறிவிட்டார் அப்பெருமகனார்.

தமிழின் செழுமைக்குத் தம் வாழ்வையே உரமாகவும், போர்க்களமாகவும் செய்து கொண்ட அந்த வீரத் தமிழர் அறுபத்து மூன்று ஆண்டுகளே உயிர் வாழ்ந்திருந்தார். ஆம் ; 1973ஆம் ஆண்டு இலக்குவனார் 'அமரர்' ஆனார். தமிழ் வளர்ச்சிக்காக அப்பெருந்தகை கொண்ட போர்க்குணமும், கண்ட போர்க்களமும் தமிழன் வரலாற்றிலும், தமிழரின் நெஞ்சங்களிலும் இடம் பெறத் தக்கவை ; இணையற்றவையென என்றென்றும் போற்றத்தக்கவை.

நன்றி : தமிழரசி (9.7.1995)

முன்னோர் பற்றி அறிந்து முன்னேறுவோம்

'இலக்கியம்' என்பது தூய தமிழ்ச் சொல். இதனை 'இலக்கு + இயம்' எனப் பிரிக்கலாம். இது 'குறிக்கோளை இயம்புவது' என்னும் பொருளைத் தருவது. வாழ்வின் குறிக்கோளை வகையுற எடுத்து இயம்புவதே இலக்கியமாகும். ஆகவே இலக்கியத்தின் துணைகொண்டு அவ்விலக்கியத்திற்குரிய மக்களின் வாழ்வியலை அறிதல் கூடும். தமிழிலக்கியத்தின் துணைகொண்டு தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலை அறியலாம்.

தமிழ் மக்களின் வரலாற்றை அறிவதற்குத் துணை புரிவனவற்றுள் முதன்மை இடம் பெறுவதும் தமிழ் இலக்கியமேயாகும்.

தமிழ் இலக்கியம் தொன்மை நலம் சான்றது. அதன் தோற்றக் காலம் யாதென அறுதியிட்டு உரைத்தல் எவராலும் இயலாது.

பலவகையாலும் அழிந்தனபோக எஞ்சியனவாய் நமக்குக் கிடைத்துள்ளவற்றுள் முழுமை நூலாய் இலங்குவது தொல்காப்பியம் ஒன்றேயாகும்.

தொகை நூல்களாம் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை எனப்படுவனவற்றுள் சில, தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்டனவாகவும் இருக்கலாம்.

தொல்காப்பியத்தின் காலம், கி.மு. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்படாமலும் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்படாமலும் இடைப்பட்டதாக இருக்கலாம். கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டு என வரையறுக்கலாம். ஆகவே கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் இற்றைநாள் வரை உருவாகியுள்ள தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி அறியலாம்.

1) தொல்காப்பியம்	2) சங்க இலக்கியங்கள்
3) காப்பியங்கள்	4) அறநூல்கள்

- 5) கடவுள் அன்பு நூல்கள்6) காதைகள்
7) சமய மெய்ந் நூல்கள் 8) சிற்றிலக்கியங்கள்
9) சீர்திருத்த நூல்கள்

இவ்வகைப் பிரிவுகள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கினையும், அதன் கண் ஏற்பட்ட திருப்பங்களையும் உணர்த்துவனவாகும்.

'தொல்காப்பியம்' ஓர் இலக்கணம் எனக் கருதப்பட்ட போதினும் அது தமிழர் வாழ்வை அறிவதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றது. எழுத்து, சொல், பொருள் எனப்படும் அதன் முப்பிரிவுகளுள், 'பொருள்' இலக்கிய இலக்கணமாக இருப்பதோடு தமிழர் வாழ்வியல் உரைக்கும் வரலாறாகவும் அமைந்துள்ளது. இலக்கியம் என்பது மக்கள் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்ற வேண்டுமென்பது மேனாட்டு இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர் கூற்றாகும். இக்கூற்றுக்கு ஏற்பவே தொல்காப்பியத்தில் இலக்கிய இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

'தொல்காப்பியம்' எனும் பெயர் நூலுக்கு இடப்பட்டதேயாகும். இப்பெயர் 'பழமையானவற்றைக் காப்பது' எனும் பொருளைத் தருவதாகும். தமிழரின் வாழ்வியல் மரபுகளையும் இலக்கிய மரபுகளையும் காப்பதற்கெனவே இந்நூல் எழுதப்பட்டதெனத் தெளிதல் வேண்டும். தொல்காப்பியத்தை இயற்றியதனால் அதன் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் எனப்பட்டார். பின்னர் அவரின் இயற்பெயர் மறக்கப்பட்டு மறைந்துவிட்டது.

'தொல்காப்பியம்' எனும் நூலின் பெயரிலிருந்து 'தொல்காப்பியர்' எனும் ஆசிரியரின் பெயர் தோன்றியுள்ளதேயன்றித் 'தொல்காப்பியர்' எனும் ஆசிரியர் பெயரிலிருந்து 'தொல்காப்பியம்' எனும் நூலின் பெயர் தோன்றிலது. இவ்வாறு ஆசிரியர் பெயரிலிருந்து நூலின் பெயர் தோன்றுவது தமிழ் மரபு அன்று ; வடமொழி மரபாகும். வடமொழி மரபையறிந்த பிற்காலத்தார் 'தொல்காப்பியம்' எனும் பெயர் 'தொல்காப்பியர்' எனும் பெயரிலிருந்து தோன்றியது எனப் பிறழ் நினைந்தனர்.

தொல்காப்பியம் இயற்றப்பட்ட காலத்தில் வடமொழியாளர் தமிழ் நாட்டில் குடியேறத் தொடங்கிவிட்டனர். வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் எடுத்தாளப்படுவதற்குத் தொல்காப்பியத்தில் விதி கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வடவர் வாழ்வியல் முறையைத் தமிழர் ஏற்றுக்கொண்டனர் என்று கூறுவதற்குச் சான்று இன்று. ஆதலின் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படும் வாழ்வியல் முறை முழுவதும் தமிழருடையதே எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

சங்க இலக்கியங்கள் என்பனவற்றுள் பெரும்பாலானவை தொல்காப்பியத்திற்குப் பிற்பட்டனவே. தமிழை வளர்க்கச் சங்கம் தோன்றியதே தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் தான் என்பதில் ஐயமின்று.

மொழியைப் பேணிப் புரந்து வளர்ப்பதற்கெனப் புலவர்கள் கழகம் அமைத்த சீர்மிகு செயல் உலகிலேயே தமிழகத்தில் தான் முதல் முதல் நிகழ்ந்துள்ளது. அந்நிகழ்ச்சியும் கிருத்து பிறப்பதற்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்டுள்ளது.

கழகப் புலவர்களும் பிறரும் இயற்றிய பாடல்களையே பிற்காலத்தார் பொருள் பற்றியும், பாவகை பற்றியும், அடிகள் பற்றியும் பல பிரிவுகளாகத் தொகுத்தனர். இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்டவைகள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற இரு பிரிவினாள் அடங்கியுள்ளன.

எட்டுத்தொகை என்பதனுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகியவை அடங்கும்.

பத்துப்பாட்டு என்பதனுள் திருமுருகாற்றுப் படை, பொருநர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப் படை, முல்லைப் பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல் வாடை, பட்டினப் பாலை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, மலைபடுகடாம் என்பன உள.

இவ்விருவகைப்பட்ட தொகை நூல்களே சங்க இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவைகளின் காலம் தொல் காப்பியத்திற்குப் பின்னரும், கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னருமாகும். இக்காலத்தில் வடமொழி நூல்களைத் தமிழ்ப்

புலவர்கள் சுற்றிருந்தார்கள். ஆனால் வடவர் பண்பாடு தமிழகத்தில் வேர் கொள்ளவில்லை.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை எனப்படும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியன. இக்காலத்தில் தென்னவர் நாகரிகமும் வடவர் நாகரிகமும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தும் முரணியும் வாழத் தொடங்கின.

இவைகளை அடுத்துத் தோன்றியனவே பதினெண் கீழ்க் கணக்கு எனப்படும் அறநூல்கள். இவைகளின் காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை என்னலாம். வடநாட்டிலிருந்து வந்த சமண புத்த சமயங்களின் செல்வாக்கை இவை எடுத்துக்காட்டும்.

சங்க இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து இவைகளின் பாடல்கள் குறைந்த அடிகளைப் பெற்றிருந்தமையால் இவைகளைக் கீழ்க்கணக்கு என்றும், சங்க இலக்கியங்களை மேற்கணக்கு என்றும் பிறாகலத்தார் அழைத்தனர் என்ப. இங்குக் 'கணக்கு' என்னும் சொல் 'நூல்' என்னும் பொருளைத் தரும்.

திருக்குறளையும் அடிபற்றி இக்கீழ்க்கணக்குள் அடக்குவர். கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் யாவை எனத் தொகுத்துக் கூறும் வெண்பாவினுள் முப்பால்* என்று குறிக்கப்பெறுவது திருக்குறளே என்பர்.

திருக்குறள் இரண்டடிகளையுடைய குறட்பாவினால் ஆக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், பலவகையாலும் தனியாக மதித்து ஆராயப் பெறும் சிறப்பினையுடையது. திருக்குறளின் காலம் கி.மு. 31 எனக் கொண்டு இன்று அதன் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் பெயரால் ஆண்டு ஒன்று கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

* நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணை முப் பால்கடுகம் கோவை பழமொழி மாழலம் இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி யென்பவே கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு

திருக்குறளின் காலத்தைத் தொல்காப்பியத்தின் காலமாம் கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டதாகக் கொண்டு சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகத் திருக்குறளைக் கொள்வதே சால்புடைத்தாகும்.

அறநூல்களாம் கீழ்க்கணக்கை அடுத்துத் தோன்றியன தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய் மொழி முதலியனவாம். இவைகள் கடவுள் அன்பை வெளிப்படுத்திப் பாடப் பட்டுள்ளமையால் கடவுள் அன்பு நூல்கள் என்று அழைக்கத் தக்கன. இவைகளின் காலம் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முடிய உள்ளதாகும்.

பின்னர் வடமொழியைத் தழுவியும் தழுவாமலும் காதை நூல்கள் தோன்றின. பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் போன்றனவே இவை. இக்காலம் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு முடியவாகும்.

சமய மெய்ந்நெறி நூல்கள் சிறப்புறத் தோன்றிய காலம் கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டும் பதினான்காம் நூற்றாண்டும் ஆகுமெனக் கொள்ளலாம்.

பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளைச் சிற்றிலக்கியங்கள் செழித்த காலம் எனலாம்.

பதினெட்டு, பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளைச் சீர்திருத்த காலம் என்று கொள்ளலாம்.

இம்முறையில் இலக்கியங்களின் துணை கொண்டு தமிழர் வாழ்வியலை ஆராய்வது நம் குறிக்கோளாகும்.

தொல்காப்பியம் சங்க காலத்திற்கு முற்பட்டதாயினும் சங்க இலக்கியங்களுள் தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட காலப் பாடல்களும் சேர்ந்துள்ளமையாலும், தொல்காப்பியர் கால வாழ்வியலும் சங்க இலக்கிய கால வாழ்வியலும் பெரும்பான்மையும் வேறு பாடற்ற நிலையில் உள்ளமையாலும் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து 'இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல் - சங்க காலம்'* என்ற தலைப்பில் இந்நூல் சுருங்கிய அளவில் தோன்றியுள்ளது.

*இந்நூலின் முன்னுரையே இக்கட்டுரை

நாட்டுப்பற்றும் ஒருமைப்பாடும் மக்களிடையே காழ்கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் துணை செய்யும். பழங்காலத்தை அறிந்து நிகழ்காலத்தைக் கண்டு வருங்காலத்தை எண்ணித் திட்டமிடும் நாடே உலகில் சிறந்தோங்க முடியும். தம் பழமையை யறியாதார், அறிந்து போற்றாதார் விலங்கு நிலையில் தான் வாழ முடியும். விலங்கு நிலையினின்றும் உயர்ந்து வாழ விரும்பும் மக்களினம் தம்முன்னோர் பற்றி அறிந்து மேலும் மேலும் சிறந்து வாழ முற்படுதல் வேண்டும். இன்றேல் தேங்கிய குள நீர் போல் பாழ்பட்டு அவ்வினம் அழிவுறவேண்டிய இழி நிலை தோன்றும். ஆதலின் பழம் நிலை அறிந்து புதுநிலைக்குச் செல்வோம். புத்துலகம் காண்போம்.

தமிழ் மறுமலர்ச்சி

தமிழ் என்று தோன்றியது என்று காலவரையறை செய்ய முடியாது ; அது உலக மொழிகளின் தாய் என்று சொல்லக் கூடியது ; இந்திய மொழிகளின் தாய் என்று எளிதே நிலைநாட்டப்படும் பெருமையை உடையது. இனிய இலக்கியங்களையும் பண்பட்ட இலக்கணத்தையும் பெற்றிருப்பதனால் மட்டும் சிறப்புடையது அன்று. மொழி என்ற அளவிலும், அதனின் இனிமைப் பண்பாலும், எளிமை அமைப்பாலும் கற்போர் உள்ளத்தைக் கவரக் கூடியது. தமிழைக் கற்கத் தொடங்கி அதன் சுவையை நுகரத் தொடங்குவரேல் ஏனைய மொழிகள் தமிழோடு ஒப்பிடப்படுமிடத்து இனிமையற்றனவாகவே தோன்றும். தீம்தமிழ் என்றும், இன்பத் தமிழ் என்றும் சொல்லுவதற்கேற்ப அமைந்துள்ளமையை எவரும் அறிவர். அதன் வடிவ அமைப்பே உயிருக்கே இன்பம் அளிக்கக் கூடியதாகும். அதனுடைய சொற்களின் அசையமைப்பும், ஒலி இனிமையும், சொல் வளமும், சொற்பொருள் சிறப்பும் தமிழுக்குரிய உயர் இயல்புகளுள் முதன்மை பெற்றனவாகும். ("Tamil is a language whose very essence is god like. If we have once acquired the taste for it, all other languages seem insipid or harsh after it. It is not a matter of the ideas this language has served to express or of its literature which is an education in wisdom and beauty "a treasure house of balm for the spirit" as the Egyptians said of their books. Its outward form is in itself a delight to the soul. The harmony of its rythm, the grace of its sounds and the richness of its vocabulary are the most precious of its qualities". - Tamil language - Page 74).

ஆரியம் இந்நாட்டுக்கு வருவதன் முன்னர் தமிழ் பரத கண்டம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. ஆரியம் வந்த பின்னர் வழங்கும் பரப்பளவு சுருங்கிக் கொண்டே வந்து 'தொல்காப்பியர் காலத்தில் வடவேங்கடம் தென்குமரியாயிடை மட்டும் வழங்கியது. தெற்கே பூமையக் கோட்டளவில் பரந்திருந்த தமிழ் நிலப்பரப்பு, கடல் வாய்ப்பட்டுக் கடைசியில் இப்பொழுதுள்ள குமரி முனையைத் தென் எல்லாயாய்ப் பெற்றுவிட்டது.

இப்பொழுது வடக்கேயுள்ள வட வேங்கடத்தையும் இழந்து திருத்தணிகையை வட எல்லையாகப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறு கருங்கிய எல்லைக்குள் எல்லாத் துறையிலும் மக்களுக்குப் பயன்படு கருவியாக அமைந்துள்ள நிலையையும் இழந்துள்ளது. சமயத் துறையில் ஆரியமும், ஆட்சித்துறையில் ஆங்கிலமும், தேசியத் துறையில் இந்தியும், இசைத்துறையில் தெலுங்கும் செல்வாக்குப் பெற்றுத் தமிழ் வீட்டளவில் நின்றது. வீட்டளவிலும் நற்றமிழ் ஆட்சிபெற்றிராது கலப்புத் தமிழாக, உருக்குலைந்த தமிழாக நின்றுவிட்டது.

ஆயினும் தூய தமிழ்ப்பற்று உண்மைத் தமிழ்ப் புலவர் உள்ளங்களிலிருந்து மறைந்துவிடவில்லை. நற்றமிழர்களும் அதனைப் போற்றினர். ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர்களும் தூய தமிழே நற்றமிழாகும் என்ற கருத்தை ஏற்றனர். சாமி, வேதாசலம் எனும் மும்மொழிப் புலவர் தம் பெயரை மறை மலை அடிகள் என மாற்றினார் ; சூரிய நாராயண சாத்திரியர் பரிதி மாற் கலைஞர் ஆனார்.

'இழந்த தமிழை மீட்போம்' என்று உறுதி பூண்டுக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ் நலம் காக்கும் பணியில் தலைப்பட்டது. 'தமிழ்ப் பொழில்' எனும் திங்களிதழை வெளியிட்டது. ஆண்டுதோறும் ஆண்டுவிழாக்கள் நடாத்திப் புலவர் பெருமக்கள் கொண்டு தூய தமிழ்ச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தச் செய்தது. 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' போன்ற இதழ்களும் வெளிவரத் தொடங்கின. தமிழ்ப் புலமைப் பட்டம் பெற்று வெளிப் போந்த இளைஞர்கள் தூய தமிழ்ப்பற்றை நன்கு வளர்த்தனர். இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் தோன்றியது. 'இந்தி ஒழிக', 'தமிழ் வாழ்க' என்ற முழக்கம் சிற்றூர்களிலும் தோன்றியது. "தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே" என்பது தமிழர் குறிக்கோள் முழக்கமாக உருவெடுத்துவிட்டது.

கல்விமொழி தமிழ் நாட்டில் தமிழாகவே இருக்க வேண்டுமென்ற விதி ஏற்பட்டது. உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி மொழி தமிழ் தான் என்ற நிலைக்குரிய சட்டம் பிறப்பித்தார் அன்று கல்வியமைச்சராயிருந்த அவினாசிலிங்கனார்.

"இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்" என்று புதுமைப் பாவலர்கள் முழக்கம் செய்தனர். எங்கு நோக்கினும் இன்பத்

தமிழ் ; செந்தமிழ் ; இதழ்களில் செந்தமிழ் ; மேடைப் பேச்சுக்களில் நற்றமிழ் ; மாநாடுகளில் வண்டமிழ் ; நற்றமிழில் பேசுதலே நற்புலமைக்கு அடையாளம் என்ற எண்ணம் உருப்பெற்றுவிட்டது. 'நமஸ்காரம்' போய் 'வணக்கம்' வந்தது. 'சந்தோஷம்' மறைந்து 'மகிழ்ச்சி' தோன்றியது. 'விவாஹம்' விலகித் 'திருமணம்' இடம் பெற்றது. 'வருஷம்' கழிந்து 'ஆண்டு' நிலைபெற்றது. இவ்வாறு தமிழ் மீண்டும் மலரத் தொடங்கியது.

மேனாட்டில் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது புது மலர்ச்சி (Renaissance). தமிழகத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியிருப்பது மறுமலர்ச்சியாகும், தமிழ் எனும் நறுமணப் பெருங்கொடி கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் நாள் தோறும் நன்மலர்களைப் பூத்துக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் பல்வேறு சூழ்நிலையால் பூக்கும் தன்மை இழந்து புவாத கொடியாகக் கருதப்படும் நிலையை எய்தியது. இப்பொழுது மீண்டும் பூக்கத் தொடங்கியுள்ளது. மலர்கள் மணங்கமழத் தொடங்கியுள்ளன. மறுமலர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது தமிழ் எனும் பழங்கொடி. தமிழ் மறுமலர்ச்சி என்பது முற்றிலும் பொருந்தும்.

இந்த மறுமலர்ச்சிக்கு உறுதுணையாய் இருப்பது 'தமிழ்நாட்டில் எல்லாம் தமிழில்' என்ற கொள்கையே. இவ்வாறு நினைப்பது எவர்க்கும் தவறன்று. இஃது ஓர் புதுமையும் அன்று.

ஆங்கிலம் இன்று உலகப் பொது மொழியாகக் கருதப்படும் நிலையை அடைந்துள்ளது. ஆங்கிலேயரை இந்நாட்டினின்றும் விரட்டியவர்கள் கூட ஆங்கிலத்தை விடமாட்டோம் என்று உறுதி பூண்டுள்ளனர். இந்தியர்க்கு ஆங்கிலமே கண்ணும் காதுமே என்று கருதுகின்றனர் பலர். உலக மக்களில் பத்தில் ஒரு பகுதியினர் ஆங்கிலத்துக்கு உரியவராய் இருக்கின்றனர். (English-speaking people constitute about one tenth of the world's population - A History of English Language - Page 4). இத்தகைய உயர்நிலையை அடைந்துள்ள ஆங்கிலம் ஒரு காலத்தில் அதன் நாட்டிலேயே இகழப்பட்டது. இலத்தீன் மொழியும் பிரஞ்சு மொழியும் ஆங்கிலத்தின் இடத்தில் அமர்ந்து அரசு ஒச்சின. பின்னர் ஆங்கிலேயரிடத்தில் தோன்றிய மொழிப்பற்று

வேற்று மொழிகளை அகற்றி ஆங்கிலத்திற்கு உரிய இடத்தை அளித்தது.

இலத்தீன் மொழி அரசோச்சியபோது அதனை விரும்பாத கல்விக்கூடத் தலைமையாசிரியர் ஒருவர் (Headmaster of the Merchant Taylors' school) தமது மொழிப் பற்றைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார். " கல்வியின் பொருட்டு ஒரு மொழிக்கு அடிமையாவது அடிமைத் தன்மைகளுள் பெரியதேயாகும். பிறமொழிகளைக் கற்பதனால் மிகுந்த நேரத்தை இழக்கின்றோம் ; பிற மொழியால் பெறும் அதே செல்வத்தை நம் மொழியில் குறைந்த காலத்தில் பெறலாம். நம்முடைய மொழி நம் உரிமையையும் விடுதலையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இலத்தீன் மொழி நம்முடைய அடிமைத் தன்மையையும் இழிவையும் நினைவூட்டுகின்றது. உரோம நகரை விரும்புகின்றேன் ; ஆனால் இலண்டன் மாநகரை அதனினும் மிகுதியாக விரும்புகின்றேன். இத்தாலியைப் போற்றுகின்றேன் ; ஆனால் இங்கிலாந்தை அதனினும் மிகுதியாகப் போற்றுகின்றேன். இலத்தீனை நான் மதிக்கின்றேன் ; ஆனால் ஆங்கிலத்தை நான் தொழுகின்றேன்" (I honour the Latin ; but I worship the English). ஆங்கிலத்தைத் தொழுகின்றேன் என்று கூறியுள்ளமை நோக்கத் தக்கது. தமிழை வணங்குகின்றோம் என்றால் நகையாடும் நண்பர்கள் நல்லறிவு பெறட்டும். அரிய கலைகளை ஆங்கிலத்தின் வழியாகத்தான் கற்றல் வேண்டும் என்போர் அத்தலைமை ஆசிரியர் உரையை உளங் கொண்டு திருந்துவார்களாக.

கி.பி. 1356ல் ஆங்கிலம் இலண்டன் மாநகரின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்டது. 1362ல் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் ஆங்கிலத்திலேயே ஆயப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது ; காரணம் என்ன கூறினார்கள் தெரியுமா? 'இந்நாட்டில் பிரெஞ்சு மொழி அறிந்தோர் பலராக இலர்' என்று தான் கூறினார்கள்.

மொழிப்பற்று மிக்க ஆங்கிலேயர் துணிந்து செய்தனர். தமிழர்க்கு மொழிப்பற்று ஆங்கிலேயரைப் போல் இருப்பின் துணிந்து செய்வர். மக்கட்பற்றும் இல்லை. கலை பயிலவும் ஆட்சி நடத்தவும் 'நம்மொழியே நன்று' என்று ஆங்கிலேயர்

அன்று கொண்டனர். இன்று ஆங்கிலம் உலகப் பொது மொழியாகும் உரிமையும் தகுதியும் பெற்றுள்ளது.

தூய தமிழ் என்றால் இன்று எள்ளுவோர்களும் உளர். 'ஆங்கிலத்தைப் பார்' என்று அதன் கலப்புத் தன்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவார் ; ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றை அவர் அறியார். அங்கும் தூய ஆங்கிலம் வேண்டுமென்ற இயக்கம் தோன்றியுள்ளது. தூய ஆங்கில இயக்கம் என்றே பெயரிட்டனர் (Society for pure English). அது 1913ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. தொடங்கியவர்கள் அந்நாட்டுப் பெரும் புலவர்கள். அதைத் தோற்றுவிக்க முதன்மையாய் இருந்தவர் அந்நாட்டு அரசவைப் புலவர்.

அதற்கு முன்பு அந்நாட்டில் வேற்று மொழிச் சொற்களை ஆங்கில மொழியில் கலப்பதை வெறுக்கும் கொள்கை உருவாகியது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே வேற்றுமொழிச் சொல் கலப்பு வெறுப்பு அங்குத் தோன்றிவிட்டது. தெபோ (Defoe), திரைடன் (Dryden), அடிசன் போன்ற பெரும் புலவர்கள் பிறமொழிக் கலப்பை வன்மையாகக் கண்டித்தனர். 1711ல் அடிசன் தம் இதழில் (Spectator No. 165) தெரிவித்துள்ள கருத்து நோக்கத்தக்கது. அக்கருத்து வருமாறு : "நம்முடைய சட்ட அமைப்பில் சட்டங்கள், உரிமைகள், வாணிபங்கள் முதலியவற்றைக் காக்க மேற்பார்வையாளர் நியமிக்க விதி இருக்கின்றது. அங்ஙனமே வேற்று மொழிச் சொற்கள் நம் மொழியில் வந்து கலவாமலிருக்குமாறு காக்க மேற்பார்வையாளர் நியமிக்கவும் விதி வேண்டும்".

கேம்பெல் (Campbell) என்பவர் பின்வருமாறு கூறினார் : "பிறதுறைகளால் அழிவதைவிட, வேற்று மொழிச் சொற்களால் அழிவது நம் மொழிக்குரிய பெரிய துன்பம் (danger)".

இவ்வாறெல்லாம் கூறி ஆங்கில மொழியைப் போற்றி வளர்த்துள்ளனர் ஆங்கு.

ஈங்கு இன்று, தமிழ் வளர்ச்சி பற்றியும் பிற சொற்கலப்பினால் வரும் நன்மை பற்றியும் உரைப்போர் பலர்க்கு ஆங்கில மொழி வரலாறும் தமிழ் மொழி வரலாறும் தெரியாது.

தெரிந்திருந்தால் "பிற மொழிக் கலப்பால்தான் மொழி வளரும். அஃதே உண்மை மறுமலர்ச்சி" என்று உரையார். மொழியானது சிறப்புற, மொழிக்குரியோர் சிறப்புற வேண்டும். முந்நாறு ஆண்டுகட்கு முன் ஆங்கிலம் உலகப் பொது மொழியாகும் என்று ஆங்கிலேயரே எண்ணிலர். ஆனால் ஆங்கிலம் இன்று அந்நிலையை அடைந்துள்ளது. அந்நிலையை அம்மொழி அடைந்தது ஆங்கிலேயரால் தான். அவர்கள் ஆட்சித் துறையிலும், அறிவியல் பகுதியிலும், திரைகடல் தாண்டி வாணிபம் செய்தலிலும், நாட்டுப் பற்று, உரிமைப் பற்று, மொழிப் பற்று முதலியவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினமையால் தான் ஆங்கிலம் சிறப்படைய இயன்றது. ஆதலின் தமிழர்களும் பலவகைகளிலும் சிறந்தால்தான் தமிழ் மொழி சிறப்படைய இயலும். தமிழர்கள் தாம் சிறப்படைய முயல்வதோடு தம் மொழி பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முயலுதல் வேண்டும்.

மக்களுக்கும் மாக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளில் ஒன்று பழமையைப்பற்றி அறிவதேயாகும். மக்களால் அறிய இயலும் மாக்களால் அறிய இயலாது (It was observe by that remarkable twelfth century Chronicler, Henry of Huntington that an interest in his past was one of the distinguishing characteristics of man as compared with the other animals. A history of the English Language). தமக்குப் பயன்படுகின்றவற்றுள் முதன்மையானது மொழி. பொருளியல், நாட்டு வரலாறு அறிவியல் முன்னேற்றம், அரசியல் முதலியன பற்றி அறிய வேண்டியது இன்றியமையாதது என்று கருதுகின்றமை போன்று, தம் மொழியியல்பு தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றியும் தவறாது அறிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் தமிழருக்கு உண்டாதல் வேண்டும். தம் எண்ணத்தையும் உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்துவதற்குத் துணையாய் இருப்பது மொழிதானே? தம்முடைய தொழிலையும் அரசினையும் நடத்துவதற்குக் கருவாய் இருப்பதும் மொழிதானே? தாம் இன்னார் என்று அறிவிப்பதற்கும் பிறர் இன்னார் என்று அறிவதற்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது மொழிதானே? ஆதலின் அம்மொழி பற்றி ஒவ்வொருவரும் அறிந்திருத்தல் தவிர்க்க முடியாதது என்ற எண்ணம் உண்டாக வேண்டும். (..... it is reasonable to assume that the liberally educated man should know

something of the structure of his language, its position in the world, and its relation to other tongues, the wealth of its vocabulary and in general the great political social and cultural influences which have combined to make his language what it is). கல்வித்திட்டமும் அவ்வாறு தம் மொழி பற்றி அறிவதற்குரிய வாய்ப்பினை நல்க வேண்டும்.

தமிழ்மொழி இனிமையானது ; தொன்மையானது ; வளமானது ; கற்பதற்கு எளிமையானது என்பனவெல்லாம் தமிழர்களேயறியார். தமிழ் இந்திய மொழிகளின் தாய் ; ஏன் உலக மொழிகளின் தாய் என்ற உண்மையைத் தமிழர்களே அறிந்திலர். தமிழ் நாட்டளவிலும் எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்படு கருவியாய் அது அமைந்திலது. அமைவதற்குரிய முயற்சியில் தமிழர்கள் ஈடுபடல் வேண்டும் ; தமிழ் மீண்டும் மலர்ச்சி பெறுவதற்குரிய வழி இது தான்.

கல்வி மொழியாகவும், கடவுள் வழிபாட்டு மொழியாகவும், அரசாள் மொழியாகவும், அறிவியல் மொழியாகவும், தமிழ் ஆகும் நாளே அது மீண்டும் மலர்ச்சி பெற்ற நாளாகும்.

தமிழின் எதிர்காலம் என்ன? சமயத் துறையில் வடமொழிக்கும், அரசியல் துறையில் இந்திக்கும் உலகியல் துறையில் ஆங்கிலத்திற்கும் இடம் அளித்துவிட்டு வீட்டளவில் நின்று விடுவது தான் தமிழுக்குரிய தலைவிதியா? வீட்டளவிலும் பல வேற்று மொழிச் சொற்களின் கலப்பால் ஆகிய கலவை மொழிதான் இடம்பெறும். அவ்வாறாயின் "தமிழ் மெல்ல இனிச் சாகும்" என்று தான் கொள்ள வேண்டும். தமிழர் இருக்கத் தமிழ் மறைந்தது என்றால் அதனினும் நாணத்தக்க இழிவு வேறொன்றும் இன்று. தமிழர் உயர்தல் வேண்டும் ; தமிழருடன் தமிழ் மொழியும் உயர்தல் வேண்டும். உலக நாடுகளின் மன்றத்தில் தமிழர் இடம் பெற்றால் தமிழும் அங்கு இடம் பெறல் வேண்டும். ஆனால் தமிழர்களில் சிலர் தாம் உயர முயல்கின்றனர் ; தமிழ் உயர விரும்பிலர். தம் உயர்வுக்குத் தடையென கருதுகின்றனர். வெளிநாட்டுப் பெருந் தலைவர்கள் எல்லாரும் எங்குச் சென்றாலும் தம் மொழியி லேயே பேசுகின்றனர். ஆனால் தமிழர்களோ தம் நாட்டி லேயே தமிழில் பேசுவதற்குக் கூச்சப்படுகின்றனர். தமிழில் பேசுதற்கு நாணுறும் தமிழன், தமிழனாகப் பிறந்ததற்கும் நாண

வேண்டியவனே. "வையம் அளந்த தமிழ், வானம் அளந்த தமிழ்" என்று கூறிக் கொண்டு தம் வயிற்றை அளந்து கொண்டிருந்தால் தமிழ் வளர்ந்து மறுமலர்ச்சி பெற்றுவிடாது.

எத்துறையில் உள்ளவர்களும் தம் கருத்து அறிவிக்கும் கருவி தமிழே என்று கொள்ளல் வேண்டும். "தமிழில் முடியாதது, தமிழால் முடியாதது யாதும் இன்று" என்ற துணிவு பிறத்தல் வேண்டும். உரையாடும் போதும் எழுதும்போதும் திருத்தமாக இனிய தமிழைப் பயன்படுத்துவோம் என உறுதி கொள்ளல் வேண்டும். நம் நாட் கடன்களுள் ஒன்றாகத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒன்றைப் பயிலும் வழக்கத்தைக் கொள்ளுதல் வேண்டும். வேளை தவறாது உண்ணுதலில் கருத்துச் செலுத்துதல் போன்று நாள் தவறாது தமிழ் நூல் கற்றலிலும் நாட்டம் கொள்ளுதல் வேண்டும். தமிழராகப் பிறந்தவர்கள் தொல்காப்பியத்தையும், திருக்குறளையும் பயிலாது சாதல் கூடாது. இரண்டும் தமிழரின் இரு கண்களாகும். இரண்டையும் பயிலாதவர்கள் இரு கண்களும் அற்றவர்களே.

தொல்காப்பியத்தைக் கற்கும் பேறு பெறாது போயினும் திருக்குறளையாவது நாள்தோறும் பயில வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு குறள் வீதம் கற்ற அதனை உள்ளத்தில் கொண்டு ஒழுக்கினாலே தமிழும் மலர்ச்சி பெறும் ; வாழ்வும் மலர்ச்சி பெறும்.

"ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததன்பின் - போயொருத்தர்
வாய் கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவர்
ஆய்க் கேட்க வீற்றிருக்கல் ஆம்".

திருக்குறளைக் கற்பதனால் தமிழ்ப் புலமையும் உண்டாகும். வாழ்வும் செம்மையுறும். புலமையும் செம்மையும் வாழ்வில் பொருந்துமேல் அவ்வாழ்வே மலர்ச்சி பெற்ற வாழ்வாகும். மலர்ச்சி பெற்ற வாழ்வினையுடையோர் மொழியும் மலர்ச்சி பெறும். தமிழர் மலர்ச்சியே தமிழின் மலர்ச்சி. தமிழின் மலர்ச்சியே தமிழரின் மலர்ச்சி. மொழியும் வாழ்வும் ஒரு காசின் இரு புறங்கள் போன்றன. ஆதலின் இன்பத் தமிழை வளர்ப்போம் இனிய வாழ்வினைப் பெறுவோம். வாழ்க தமிழ் ; வளர்க நலம்.

பேச்சு மொழியும் எழுத்து மொழியும்

மொழி நூல் ஆராய்ச்சி பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் அரும்பி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முகிழ்ந்து, இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலரத் தொடங்கியுள்ளது என்பர். ஒரு மொழியைப் பிற மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டும், ஒரு மொழி நூற்றாண்டுகள் தோறும் எவ்வாறு வளர்ந்து மாறி வருகின்றது என்பதைக் கணித்தும், ஆராய்வதே மொழி ஆராய்ச்சியாகும்.

பேரறிஞர் கால்டுவல், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூலை வெளியிட்ட பிறகுதான் தமிழகத்தில் மொழியாராய்ச்சி வளரத் தொடங்கியது என்பர். ஆகவே கால்டுவல் அவர்களை மொழி ஒப்புமை ஆராய்ச்சித் தந்தை என்று அழைப்பர். ஆங்கில மொழியினராம் அவர் இந்நாட்டில் நிலவும் பல மொழிகளையும் கற்று ஆராய்ந்து அவ்வரிய நூலை வெளியிட்டதே தமிழின் தொன்மையையும் வளத்தையும் உலகுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அப்பெரியார்க்குத் தமிழர்கள் என்றும் கட்டுப்பாடுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

ஆனால் தமிழகத்தில் மொழி ஆராய்ச்சி தோன்றியது அறிஞர் கால்டுவல் அவர்கட்குப் பின்னர்தான் என்று கூறுதல் பொருந்தாது.

பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்பே கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழகத்தில் மொழி நூல் புலவர் தோன்றியுள்ளார். மொழி நூல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் தாம் தொல்காப்பியர். ஒல்காப்பெரும் புகழ் தொல்காப்பியரை இலக்கண நூலார் என்று மட்டுமே கருதி வருகின்றனர். அவர் இலக்கண நூலார் மட்டுமன்று : மொழி நூற் புலவருமாவார்.

இன்று வெளிவந்துள்ள மேலை நாட்டாரின் மொழியாராய்ச்சி நூல்களைக் கற்ற பின்னர் தொல்காப்பியத்தையும் மீண்டும்

கற்பவர்கள் தொல்காப்பியரைத் தொல்பெரும் மொழி நூற்புலவர் என்றே மதித்துப் போற்றுவர். மொழி நூற்புலவர்கள் மொழியாராய்ச்சியை ஒலியியல், இலக்கணம், அகராதி, மொழி வகைகள் என்று பகுத்து ஆராய்ந்துள்ளனர். தொல்காப்பியர் நூலை நோக்கின் தொல்காப்பியரும் அவ்வாறே பகுத்துள்ளமையை நன்கு அறியலாம். அவர் பகுப்பு முறை, எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் முப்பிரிவுக்குட்பட்டது என்பதை யாவரும் அறிவர். அவற்றுள் இறுதியாய் 'பொருள்' என்ற பகுப்பு வேறு எம்மொழியிலும் காணப்படாத ஒன்று. அப்பொருள் அதிகாரம் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறி வருவதாகப் பலர் எண்ணி வந்துள்ளனர். ஓரளவு உண்மைதான். ஆனால் அவர் கூறுவது இலக்கியத்தில் பயிலும் மக்கள் வாழ்க்கை என்று அறிதல் வேண்டும். இலக்கியமே மக்கள் வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடிதானே. (Literature is the Mirror of Life). இலக்கியம் எவ்வாறு இயற்றப்படல் வேண்டும் என்றே பொருள்திகாரத்தில் புகல்கின்றார். ஆகவே பொருள்திகாரத்தை இலக்கிய விளக்க நூல் (Science of Literature) என்று சுருதுதல் வேண்டும். மேலைநாட்டு மொழிகளிலே இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்தான் உண்டே தவிர இலக்கிய விளக்க நூல் இல்லை.

மொழியும் இலக்கியமும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. மொழியின் பயன் இலக்கியமாகும். (Literature is the product of the language the finest flower of it). ஆனால் அறம் பொருள் இன்பம் அடைதல் இலக்கியத்தின் பயன். இலக்கியத்தைப் பயில மொழிப்பயிற்சி இன்றியமையாதது. 'எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை ; இழிதகைமை தீர்ந்தான் மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானாகும் : மொழித் திறத்தின் முட்டறுத்த நல்லோன் முதல் நூற் பொருள் உணர்ந்து கட்டறுத்து வீடுபெறும்'. ஆகவே தொல்காப்பியர் மொழி நூலையும் இலக்கிய விளக்க நூலையும் இணைத்து ஒன்றுபடுத்தினார். பிறநாட்டார் போன்று வெவ்வேறாகக் கருதினாரிலர். இனி அவர் மொழியை ஆராய்கின்ற வகையை நோக்குவோம். அவர் தமிழ் மொழியில் தமிழர்க்காகவே தாம் அறிந்த உண்மைகளைக் கூறியிருப்பினும் அவை பொதுநோக்குடையனவாக அமைந்திருக்கும் புதுமை வியத்தற்குரியது.

பிறமொழி நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள உலகப் பொது உண்மைகளை உலகோர் அறிந்திருக்கவும் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளன தமிழரே அறியாதிருக்கவும் உள்ள நிலைமை மிகமிக வருந்துதற்குரியது அன்றோ? தமிழர்கள் 'ஊமையராய்ச் செவியர்களாய்' நாமமது தமிழர் எனக்கொண்டு பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். பிறமொழியாளர் கூற்றே பெரிதெனப் போற்றுகின்றனர்.

ஒலியியலை (Phonetics) தொல்காப்பியர் எழுத்து என அழைத்துள்ளார். தமிழில் 'எழுத்து' என்பது ஒலிவடிவையும் வரிவடிவையும் குறிக்கும். தொல்காப்பியர் கூற்றுப்படி தமிழர் ஒலி வடிவ எழுத்துக்கள் முப்பத்து மூன்றேதாம். வரிவடிவம் முப்பத்தொன்றே. குற்றியலிகரத்திற்கும் குற்றியலுகரத்திற்கும் தனி வரி வடிவங்கள் இல்லை. சிலர், தமிழ் நெடுங்கணக்கு வரிவடிவக் குறைபாடு உடையது என்பர், உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் ஒலிவடிவங்களுக்கேற்ப வரிவடிவங்கள் அமைந்திரா, ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, செர்மன் முதலிய மொழிகளிலும் இவ்வாறே வரிவடிவங்கள் குறைவாகவே யுள்ளன. ஒரு மேல் நாட்டு மொழிநூற்புலவர் பின்வருமாறு கூறுவதை நோக்குமின் : - The number of phonetics in a language cannot, of course, be calculated by the number of signs in its alphabet. Languages generally have more sounds than signs. This is the case in French, Italian, English and German.

ஆகவே தமிழ், வரிவடிவக் குறைபாடுடையது என்று வருந்துவதில் பொருளின்றி. ஆங்கிலத்தினும் ஐந்தினை மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் காணப்படும் ஒலி உச்சரிப்பு வழக்கு வேறுபாடுகள் தமிழில் காணப்படா.

எழுத்துக்கள் பிறக்கும் ஆற்றைத் தொல்காப்பியர் அறிவிக்கும் முறைகள் இற்றைய மொழி நூல் புலவர்களின் கூற்றோடு ஒப்புமை உடையனவாய் உள்ளன. சொற்றொடர்களில் சொற்கள் பயிலுங்கால் உண்டாகும் ஒலி மாற்றங்களையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எழுத்தியல் (Phonetics - ஒலியியல்) பற்றி இவ்வளவு விரிவாக எந்த மொழி நூற்புலவரும் கூறினாரிலர் என்பது மிகையாகாது.

இனி 'சொல்லியல்' பற்றி ஆராய்வோம்.

மொழியை உருவாக்குவதில் கற்றோர்க்கும் கல்லார்க்கும் பங்குண்டு. கற்றவர்கள் தொகை குறைவு. கல்லாதவர் தொகை மிகுதி. இது பெரும்பான்மையோர் காலம்.. ஆதலின் கல்லாரைப் பின்பற்றிக் கற்றார் மொழியை வளர்த்தல் வேண்டும் என்பர் சிலர். ஆனால் தொல்காப்பியர் கருத்தோ அற்றன்று. எல்லாத்துறைகளிலும் கற்றோர் வழியே மற்றையோர் செல்ல வேண்டும் என்பது. 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர்/ மாட்டே, நிகழ்ச்சி அவர்கட்டாகலான' என்று கூறியுள்ளார். கற்றோர் கையாளும் நூன் மொழிதான், இனிமை, தூய்மை, வளமை, செம்மை, ஒண்மை, நுண்மை முதலிய பண்புகளைக் கொள்ள முடியும். 'செந்தமிழ்' என்னும் பெயரே சான்று பகரும். எழுத்துமொழி தான் பேச்சு மொழியைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்தி இனிமையாக்கி வளமுறச் செய்து நிலைக்கச் செய்யும்.

- குறள்நெறி (1-8-1968)

Tamilians have got every right to feel proud of Tholkappiyam and Doctor Ilakkuvanar's masterly work is bound to enable scholars of the English speaking world to evaluate correctly the highs attained by Tamilians, long long before many many nations attempted to perfect their languages.

Tamilians in particular and students of literature in general, owe a debt of gratitude to Doctor Ilakkuvanar for this work.

It is not for me to enumerate the various aspects to be found in this work, nor is it possible to express fully our feelings of appreciation in a cursery way - enough to state that Tamilians are entitled to feel proud of this magnificent work. I am confident that those who appreciate the present-day spirit of renalssance in Tamil language, will make the fullest and most fruitful use of this masterpiece.

I pay my deep-felt thanks to Doctor Ilakkuvanar for having given bu 'Tholkappiyam' in the English language.

— General Introduction to 'Tholkappiyuam In English with Critical Studies' by Dr. S. Ilakkuvanar.